

Een nieuw merk, een nieuwe tijd, een nieuwe referentie? Een aantal van deze kreten zijn zonder meer van toepassing op het apparaat dat onlangs in mijn luisterkamer is neergestreken en keurig op het rack ging zitten naast een Wadia, de 'gekroonde coming' van de hifiweergave. Had deze vogel lef? Welja, enorm veel eigenlijk. Wadia is een topper en is dat altijd geweest. Hun research is alleen al bijzonder te noemen en hun aanpak op zijn zachts gezegd gewaagd. Toch zijn er wat overeenkomsten en voor de rest moet u maar zelf lezen.

Een goede aanwinst

De naam (AMR) staat voor Abbingdon Music Research en met zo'n naam moet het welhaast uit Engeland komen. En dat klopt ook precies, maar er zijn meer bloedgroepen in het spel. Op zich is het een relatief jonge firma en mijn eerste kennismaking stamt van meer dan een jaar geleden. De importeur van Reimyo, Ed Doggen, wilde een aantrekkelijk geprijsde set naast zijn Reimyo set van vele tienduizenden euro's. Reimyo behoort inderdaad tot de absolute wereld-

top en excelleert ook nog eens heftig als het gaat om de wegingsfactor 'muzikale beleving'. De factor der factoren. Ik heb destijds ook lang in dubio gezeten over de aanschaf van die wonderdoos als absolute referentie en opvolger van de Forsell.

Maar goed, ik wijk af... Het gaat hier om de AMR CD-77 en het betreft een cd-speler in een enkele doos. En dan heb ik twee keer gelogen in een enkele zin. Het betreft hier namelijk niet een doos maar

een pracht van een flightcase en de facto gaat het niet eens om een speler maar om zes spelers in een behuizing?

Perfectionisten

Wie de speler gezien heeft, weet waar ik het over heb. Wie hem opgetild heeft, kan echt meepraten. Het betreft namelijk een enorme doos die er erg gewichtig uitziet en dat ook is. Voor de behuizing wordt gebruik gemaakt van aluminium met een zeer hoge en fraaie afwerkingsgraad. De **NEXT**

geïntegreerde AM-77 versterker, die hybride is opgebouwd, zit in dezelfde kast en vormt zo een optisch prettige combi. Ik heb ze ook samen gehoord en ook dat was niet mis. De versterker kan namelijk 180 Watt aan energie en kracht om zich heen strooien en dat zijn echte watts, geloof me. De kast is fraai maar daar zit het perfectionisme niet in. Dat heeft vooral te maken met de manier van afwerken en de toegepaste principes. Ik zal een aantal van deze principes voor u op een rijtje zetten want ze gaan nogal onorthodox te werk. Of eigenlijk is het een optelsom van het beste van nu en de goede dingen uit het verleden.

Buizen

Een simpele blik op de bovenkant van de kast laat zien dat er een zestal buizen zijn verwerkt in de schakeling en dan voornamelijk voor de klasse A uitgangstrap. Het betreft onder meer het type ECC81 en dat valt onder de zogenaamde NOS norm. En dan niet het Nederlands omroepbestel maar de betere buizen uit het

verleden die opnieuw in productie zijn genomen. Deze zijn gemonteerd aan de zijkanten van het loopwerk in een duidelijk links- rechtsscheiding en worden geventeleerd door sleuven in de zijkant. In een poging de speler wat meer glans te verlenen wordt hij intern opgelicht met een blauw licht. Dat blauwe licht schijnt dan en passant ook op de toegepaste condensatoren en dat zijn geen onbekende. Ik zie zomaar een aantal tinfoleie Mundorfs MCaps blinken. Zeker geen slechte keuze! Dit duidt op een concept waarbij voornamelijk de klank centraal staat of waar op zijn minst zwaar is over nagedacht.

Constructie en filter

De kast is meer dan degelijk en vormt met zijn massa van 29 kilo (!) een speler van het type mastodont. Het loopwerk is van Sony en hangt aan een verend blok aluminium. De servo sturing daarentegen stamt weer van Philips, dus AMR haalt als het ware de specialisaties weg bij de verschillende fabri-

kanten en maakt er een nieuw en hopelijk beter geheel van. Een zware puck in een magnetisch veld drukt de cd perfect op zijn plaats en dempt ter plekke ongewenste trillingen. Mits die nog een kans hebben want het blok aluminium waaraan de boel is gemonteerd ligt natuurlijk ook niet te slapen en is dapper bezig resonanties het hoofd te bieden. Elektrisch zijn er natuurlijk de nodige trafo's en secties die de stroom keurig verdelen over in ieder geval het analoge en digitale gedeelte. Zestien aftakkingen zorgen voor de rest.

Het filter is een complexer verhaal. Het betreft namelijk niet een filter maar een aantal filters die allemaal hun eigen eigenschappen kennen. Het verhaal van de Wadia begint hier een beetje parallel te lopen. Op de Wadia kon de gebruiker kiezen uit een viertal opties waarbij steeds werd gekozen voor een juist algoritme. Een grootgoed waarin Wadia 'world dominance' heeft. ARM doet dit ook, maar toch anders. Bij hen kun je kiezen tussen zes verschillende filters en eigenlijk is dat niet helemaal waar. Een filter bestaat uit een filterloos design, de andere zijn beïnvloedbaar. Als basis voor de DAC is teruggespreng naar de moeder aller DAC's namelijk de TD 1541 A van Philips. Niet een vreemde keuze gezien het feit dat dit vaker gebeurt. De onlangs geteste 47 Labs deed dit en gebruikte daarna ook een filterloos design. Dit stond wel garant voor een natuurlijke klank. AMR doet dit dus ook en bouwt daarna het aantal mogelijkheden uit rich-

ting upsampling, dus richting 96 KHz en 192 KHz. Dit principe wordt vaak geassocieerd met een zeer detailrijke sound. Het is alsof de hoeveelheid micro-informatie toeneemt met de hoogte van de toegepaste frequentie. En daar is iets voor te zeggen. Een gemis aan warmte kan het gevolg zijn. Een meester op dit terrein is natuurlijk die andere Engelse grootheid dCS die waanzinnig mooie spelers bouwt. Die zou ik nog eens graag aan de tand willen voelen... Maar hier is in ieder geval genoeg voor handen om een grote groep audiofielen te bedienen met als basis de buizenuitgangstrap die een vorm van warmte hergeeft aan ieder signaal. Ook het hoog gesampelde signaal wordt uiteindelijk versterkt door deze buizen want alle signalen lopen erdoorheen.

Principes op een rijtje

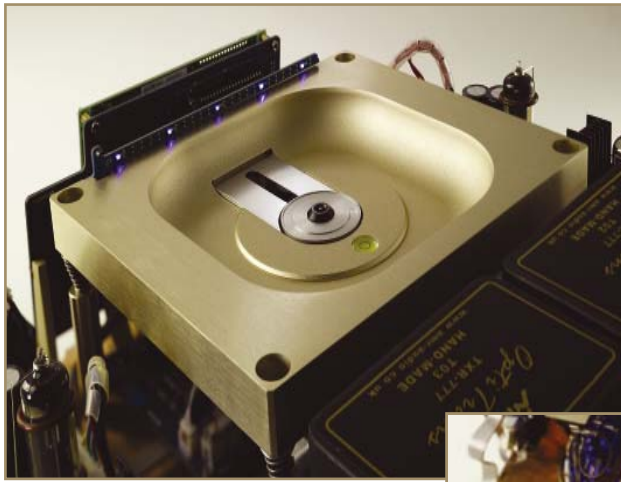
Dit is een bijzondere speler en niet alleen om te zien. Daar begint het natuurlijk wel mee want het eerste dat opvalt, is de kast van het model bunker. De degelijkheid straalt ervan af. Zo zit ook de bediening en de kwaliteit van de bediening in elkaar. Een touchscreen bediening die acuut en perfect werkt. Ik hoefde nooit tweemaal te drukken, deze machine straalt gemak en kwaliteit uit. Intern een loopwerk wederom type: gigant. Zwaar perfect werkend en voorzien van een fraaie functionele puck. De DAC's zijn van het type filterloos, tot tweemaal upsampelen en dan viermaal. De hoogste samplingfrequentie is 192 KHz. Als

versterker in de uitgang is niet gekozen voor een opamp, maar voor een buizen-trap in een klasse A schakeling. Dit bewijst de hoge temperatuur van onder andere het compartiment. Als componenten alleen maar het beste. Meegeleverd werden ook een netsnoer, interlink en een goede USB-kabel.

Luisteren

In huis stond een Wadia die had weten te overtuigen met een zeer dynamisch beeld met veel detail, veel druk in het laag en ook een dijk van een voorversterker aan boord. Via XLR rechtstreeks naar een eindtrap, gaf geweldige resultaten. Prijs vanaf 12.500 euro. De AMR kost 6.400 euro, is perfect afgewerkt, komt gedeeltelijk uit China en zit erg goed in elkaar. Wat betreft Chinese producten ben ik zelden zo'n hoog afwerkingniveau tegengekomen. Ook de AMR ging aan de stroom en wel via een Siltech Signature. Voorversterking was NAT het referentiemodel in de laatste uitgave en als eindtrap een Gryphon Antileon. Speakers waren de Diva van Apogee. De rest van de bekabeling bestaat uit de DreamLine van Crystal Cable. Bij elkaar een mooie set die goed matcht. De bron heeft een duidelijke eigen plaats en kan laten horen wat hij waard is. Na een drietal cd's te hebben afgespeeld, valt gelijk de organische weergave bij de standaardinstelling op. De muziek vloeit en is een geheel, een eigenschap die een speler als 47 Labs bijvoorbeeld ook heeft. De weergave

is nergens hard of vervelend om naar te luisteren. Ook is er een sterke balans tussen de verschillende onderdelen. Geen onderdeel wordt beïnvloed. Laag, hoog en midden worden in gelijke mate weergegeven. Dan volgt plaatsing. Samenhang was een zeer sterk punt maar diepteplaatsing heeft niet het absoluut hoge niveau van een Wadia of een Tentlabs. De vraag of het echt is wat je hoort, als een geluid van vele meters uit de diepte schijnt te komen, is een ander verhaal. Hoogteplaatsing is weer meer dan goed. Let wel, deze beoordeling is gerelateerd aan de top dus aan spelers van Forsell, Wadia, Weisz, Audio Aero en Reimyo die hier regelmatig korte of langere tijd hebben gestaan. De AMR zit dan dicht op het niveau van een Audio Aero wat betreft karakter.

Filters

Dan is het tijd om met het kleine knopje voorop te gaan spelen, een knop waarmee de standen van de filtering kunnen worden aangepast. Als eerste mag Sophie Zellani aantreden met haar etherische stemmetje en de akoestische begeleiding van gitaren en piano. Het verschil is op zich duidelijk en lijkt zich vrij snel in positieve zin te ontwikkelen richting upsampling. De gitaren klinken transparanter en de stem heeft wat meer nuance. Maar dan bij een regelmatig vergelijk geef ik toch de voorkeur aan stand één, dat is filterloos. De samenhang is hier het meest gewaarborgd. Maar wie bijvoorbeeld de Wadia prefereert, zal blij zijn met deze upsampling want het geluid schuift een stuk op richting die speler, namelijk hoogoplossend en met veel fijn-

dynamiek. Een volgende kleine stap voor mij maar, enfin u kent het verhaal, is het verwisselen van de standaard glaszekering naar een Kemp zekering. Dat is op zich weer een grote stap en zeker aan te bevelen. Sophie heeft er duidelijk meer zin in en ook de stem van is heel wat swingender. Nogmaals deze kleine upgrade is echt een must voor ieder apparaat en ik neem me hier ter plekke weer heilig voor de zekering terug te wisselen, voordat het apparaat weer terug gaat. Een volgend genre is klassiek. Ingetogen pianomuziek van Ravel vertolkt door Igor Pogorechi. Heel zeker spannend te noemen en vooral de ritmische onderbouwing is sterk. Iedere aangeslagen klank heeft toch een bepaalde kleur en hangt even ragfijn in de ruimte. Als laatste nog Holly Cole met het ijzersterke zwoele 'Alley Cat'. Blazers, bas en een heerlijke stem. De stem wordt mooi geplaatst en staat vrij in de ruimte. De bas is een goed meetinstrument voor meerdere sets, want die moet vol en fysiek aanwezig zijn. Nou dat is hij! Het uiterste laag (de onderste snaar klinkt lekker door en heeft volop drive) en hoe hoger de samplingfrequentie hoe frêler de stem. Ook komt hij iets naar voren.

Conclusie

Geluidsmatig valt deze speler onder

de categorie warm en daar verricht hij groots werk. De sound is eindelijk met recht analoog of in andere woorden vinylgeoriënteerd te noemen. En dat maakt in ieder geval dat hij niet snel vervelt. De speler heeft veel meer in huis dan de gemiddelde representant uit dit genre omdat hij maar liefst zes verschillende filterstanden kent. Mijn voorkeur gaat uit naar stand 1, filterloos en onder omstandigheden de stand die upsampling toepast naar 192 KHz. Klinkt vreemd, maar dat stemmetje is net iets fraaier bij bepaalde nummers. Een andere vreemde eend in de hifibijt, is de aanwezigheid van een USB ingang. Op deze manier kan het DAC-gedeelte ingezet worden om het signaal van een pc om te vormen naar iets wezenlijk mooiers dan het harteloze gelispel wat er nu uitkomt. Verder is de AMR gewoon af! Hij is goed gebouwd met echte top onderdelen en dan valt de prijs best mee. Een high-end speler voor de prijs van een dure middenklasser. Als deze machine in Europa zou zijn gebouwd, lag de prijs al snel een 3000 euro hoger en gezien de fraaie kast waarschijnlijk nog wel meer. Een goede aanwinst voor de Nederlandse markt en competitief geprijsd, luisteren maar zou ik zo zeggen!

Tekst: Jo Mullers

Foto's: Fast Audio (Duitsland)

PRIJS:
AMR CD-77 € 6400,-

DALUSO
TEL: +31(0)6-11354725
WWW.DALUSO.NL